



Przeczytaj w tym wydaniu:

- > Voucher do restauracji z logo firmy to nie reprezentacja
- > Nieodpłatne użytkowanie logo nie zawsze jest przechodem
- > Dyrektor KIS nie może się zdecydować kto ma być płatnikiem podatku od nagród
- > Odbiorcą usługi nie zawsze jest ten kto za nią płaci
- > Towary przeznaczone do utylizacji odpłaca się przeznaczyć na działalność CSR
- > Imprezy otwarte to promocja i reklama, a zamknięte to już reprezentacja
- > Nagrody skierowane wyłącznie do pracowników podlegają opodatkowaniu według skali
- > Ustawodawca szykuje rewolucję w opodatkowaniu bonów
- > Agencja nie musi fiskalizować przekazywanych nagród

> Voucher do restauracji z logo firmy to nie reprezentacja

Drobne upominki o wartości od 100 do 500 PLN w postaci papierowych voucherów lub zaproszeń do restauracji, przekazywane szerokiej grupie kontrahentów w kopercie bądź torebce opatrzonej logo firmy przekazującego, pełnią funkcje reklamowe, w związku z czym wydatek na ich zakup stanowi koszt uzyskania przychodów.

Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 14.09.2017 r. (sygn. 0114-KDIP2-2.4010.125.2017.1.AZ)

> Nieodpłatne użytkowanie logo nie zawsze jest przychodem

W odpowiedzi na zapytanie poselskie nr 7136/2018 dotyczące konsekwencji podatkowych związanych z nieodpłatnym użytkowaniem znaku towarowego przez podmiot powiązany przedstawiciel Ministerstwa Finansów wyjaśnił, iż każdy przypadek należy rozpatrywać odrębnie, gdyż otrzymanie prawa do korzystania z logo należącego do podmiotu trzeciego (najczęściej w ramach grupy kapitałowej) nie musi wiązać się z wystąpieniem wymiernych korzyści po stronie podmiotu otrzymującego. Tytułem przykładu Podsekretarz Stanu w MF powołał się na producenta pełniącego ograniczone funkcje i ponoszącego małe ryzyko w procesie sprzedażowym. W tego typu okolicznościach faktycznych niezasadne byłoby obciążanie tego producenta opłatami licencyjnymi, gdyż w takim przypadku pobieranie od producenta odpłatności za możliwość korzystania ze znaku towarowego nie miałoby uzasadnienia ekonomicznego, gdyż wydatek ten nie przyczyniłby się do powstania przychodu u tego podatnika. W konsekwencji, korzystanie przez taki podmiot z grupowego znaku towarowego bez odpłatności byłoby działaniem uzasadnionym w danych okolicznościach, a zatem nie powinno generować przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia.

Odpowiedź Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów na interpelację poselską z kwietnia 2018 r. (sygn. DD5.054.3.2018.KSM)

> Dyrektor KIS nie może się zdecydować kto ma być płatnikiem podatku od nagród

Przekazanie kompetencji do wydawania interpretacji indywidualnych wyłącznie jednemu organowi miało na celu ujednolicić wykładnię przepisów. Tymczasem, w ciągu kilku miesięcy Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wydał dwie sprzeczne względem siebie interpretacje indywidualne dotyczące ustalenia podmiotu zobowiązanego do pełnienia funkcji płatnika od wypłacanych nagród.

W pierwszej z interpretacji organ podatkowy zauważył, że żaden przepis Ustawy o PDOF nie wymaga, aby podmiotem pełniącym rolę płatnika podatku miał być ten, kto bezpośrednio wypłaca świadczenie beneficjentowi. Zdaniem organu, płatnikiem jest bowiem podmiot, który zleca zorganizowanie danego przedsięwzięcia i ponosi ekonomiczny ciężar nagrody.

Odmienne stanowisko, ten sam organ, zaprezentował w interpretacji indywidualnej wydanej na rzecz gminy, która zleciła agencji marketingowej przeprowadzenie loterii promocyjnej. W tym przypadku, organ uznał, że funkcję płatnika powinien pełnić podmiot, który odpowiada za zorganizowanie i przeprowadzenie loterii. Przywołany przez gminę argument, że to ona ponosi ciężar ekonomiczny wydawanych nagród, nie został przez organ interpretacyjny dostrzeżony.

Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 08.03.2018 r. (sygn. 0114-KDIP3-2.4011.22.2018.2.AK1)

Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 07.06.2018 r. (sygn. 0113-KDIPT2-3.4011.221.2018.1.RR)

> Odbiorcą usługi nie zawsze jest ten kto za nią płaci

Podmiot prowadzący stacje paliw zainicjował akcję promocyjną, której założeniem jest uprawnienie do skorzystania przez klientów tankujących jednorazowo powyżej 200 litrów paliwa z darmowego posiłku, z tym że zapewnieniem usługi gastronomicznej zajmuje się podmiot trzeci, który na podstawie umowy dzierżawy prowadzi lokal gastronomiczny w budynku stacji paliw. W celu otrzymania posiłku kierowca musi przedstawić restauratorowi bon obiadowy, który kierowca uprzednio otrzymał od wnioskodawcy (tj. podatnika prowadzącego stację paliw). Podatnik wskazał ponadto, że kontrahent prowadzący lokal gastronomiczny, oprócz samej obsługi gastronomicznej, pomaga wnioskodawcy w ewidencjonowaniu bonów (wydrukowanych, wydanych czy też anulowanych) oraz pomaga mu w prowadzeniu samej akcji promocyjnej. Z tych względów podatnik uznał, że świadczona na jego rzecz przez restauratora usługa ma charakter kompleksowy związany z organizacją sprzedaży premiowej oraz wydaniem obiadu kierowcy po zatankowaniu wymaganej ilości paliwa. Tym samym, przedstawiając własne stanowisko w sprawie, wnioskodawca przyjął, że przysługuje mu prawo do odliczenia podatku naliczonego z faktury wystawionej przez kontrahenta za wykonaną usługę.

W wydanej interpretacji organ podatkowy uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe. Interpretacja ta została następnie uchylona przez sąd administracyjny I instancji, który dopatrył się naruszenia przez organ przepisów proceduralnych. Złożona przez organ podatkowy skarga kasacyjna okazała się być nieskuteczna, gdyż NSA dopatrył się jeszcze więcej naruszeń przepisów prawa ze strony organu interpretacyjnego. Sąd kasacyjny uznał, że stan faktyczny przedstawiony przez podatnika w interpretacji nie pozwala na jego ocenę w świetle pytania

zadanego we wniosku i wymaga doprecyzowania, w szczególności w zakresie ustalenia charakteru usług świadczonych przez restauratora. Ponadto, sąd kasacyjny zwrócił uwagę, że kontrahent nie świadczy na rzecz podatnika żadnej usługi gastronomicznej, gdyż konsumentem tej usługi są poszczególni kierowcy. Podatnik prowadzący stację paliw jedynie opłaca te posiłki. Do rozważenia pozostaje zatem, w ocenie sądu, czy w ślad za wynagrodzeniem wypłacanym przez przedsiębiorcę prowadzącego stację paliw na rzecz restauratora istnieje bezpośredni związek, pozwalający zidentyfikować w tej relacji usługę podlegającą opodatkowaniu podatkiem VAT.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15.03.2018 r. (sygn. I FSK 764/16)

> Towary przeznaczone do utylizacji opłaca się przeznaczyć na działalność CSR

Ze względu na rozmiary prowadzonej działalności handlowej, naturalnym, aczkolwiek niepożądanym zjawiskiem, jest pozostawanie w asortymencie podatnika niesprzedanych towarów, które ze względu na zbliżający się upływ terminu przydatności do spożycia, sezonowość sprzedaży niektórych kategorii produktów czy też uszkodzenia są wycofywane ze sklepów wnioskodawcy. W takich sytuacjach, jeżeli pomimo zachęt kierowanych w stronę klientów (przede wszystkim w formie obniżki cen), towarów nie uda się sprzedać, spółka przekazuje te towary do utylizacji.

Spółka planuje zmienić sposób postępowania z towarami, które ze względu na wyżej wymienione okoliczności, wycofywane są z półek sklepowych. Zamierzeniem podatnika jest nieodpłatne przekazywanie niesprzedanych towarów bezpośrednio

osobom potrzebującym lub różnego typu instytucjom zajmującym się działalnością dobroczynną, przy czym nie zawsze będą to osoby czy instytucje posiadające status organizacji pożytku publicznego. Inicjatywa ta stanowi element prowadzonych przez podatnika działań w zakresie społecznej odpowiedzialności biznesu (CSR), których celem jest budowanie pozytywnego wizerunku spółki, jako podmiotu dbającego o interesy społeczne oraz środowisko naturalne, co może skutkować zawiązaniem bliskich oraz stałych relacji pomiędzy sklepami spółki, a w konsekwencji powinno przyczynić się do wzrostu sprzedaży w sklepach spółki.

Z tych względów wnioskodawca zadał pytanie o możliwość rozliczenia w kosztach podatkowych wydatku na zakup towarów, które następnie przekazywane są osobom potrzebującym oraz instytucjom pomocowym.

Organ podatkowy potwierdził taką możliwość, zwracając uwagę, że *„odpowiedzialność biznesu to efektywna strategia zarządzania, która poprzez prowadzenie dialogu społecznego na poziomie lokalnym przyczynia się do wzrostu konkurencyjności przedsiębiorstw na poziomie globalnym i jednocześnie kształtowania warunków dla zrównoważonego rozwoju społecznego i ekonomicznego.”* Organ powołał się przy tym na komunikat Komisji Europejskiej z dnia 25.10.2011 r. pt. *„Odnowiona strategia UE na lata 2011-2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw”*.

W opinii organu, poniesionych na ten cel wydatków nie należy traktować jako wydatków o charakterze reprezentacyjnym, które podlegają wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów, gdyż wydatki na reprezentację to koszty, które podatnik ponosi w celu wykreowania swojego pozytywnego wizerunku, uwypuklenie swojej zasobności, profesjonalizmu, z czym nie mamy do

czynienia na gruncie opisywanego zdarzenia przyszłego.

Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 30.11.2017 r. (sygn. 0114-KDIP2-2.4010.233.2017.2)

> Imprezy otwarte to promocja i reklama, a zamknięte to już reprezentacja

Zaprezentowanie towaru oraz logo podatnika podczas imprez organizowanych w restauracjach bądź w plenerze dla wybranych klientów nie jest wystarczające do uznania, że czynności te mają charakter reklamowy. Jeżeli bowiem podczas organizowanych wydarzeń nie zaprezentowano klientom zalet oferowanych towarów oraz nie zachęcano uczestników do ich zakupu, imprezy te noszą znamiona reprezentacji, w związku z czym wydatki poniesione na ich zorganizowanie nie mogą stanowić kosztu uzyskania przychodów.

W przypadku natomiast, gdy te same wydarzenia odbywają się w ogólnie dostępnym punkcie sprzedaży podatnika i są organizowane dla obecnych jak i potencjalnych klientów, którzy mogą zapoznać się na miejscu z dostępną gamą oferowanych towarów, mają one charakter reklamowy, co uprawnia podatnika do zaliczenia wydatków na organizację tego typu wydarzeń do kosztów uzyskania przychodów.

Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 14.05.2018 r. (sygn. 0111-KDIB1-1.4010.123.2018.1.BS)

> Nagrody skierowane wyłącznie do pracowników

podlegają opodatkowaniu według skali

Z wnioskiem o interpretację indywidualną zwróciła się agencja marketingowa, która na zlecenie klienta, będącego producentem towarów, opracowała i wdrożyła akcję promocyjną w postaci konkursu dla przedstawicieli handlowych zatrudnionych u dystrybutorów wyrobów tego producenta. Zgodnie z przygotowanym regulaminem, nagrodzonych miało zostać wyłącznie pięciu najlepszych i najefektywniejszych przedstawicieli handlowych.

Na gruncie opisanego we wniosku stanu faktycznego agencja reklamowa wniosła o potwierdzenie, że przedmiotowe nagrody podlegają opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym w wysokości 10% wartości nagrody.

Organ podatkowy był jednak innego zdania. Ten uznał bowiem, że akcja organizowana przez agencję, nosi cechy programu motywacyjnego, a nie konkursu. W ocenie organu, nagroda przyznana pracownikom kontrahenta nie będzie stanowiła nagrody w konkursie, lecz będzie formą dodatkowej gratyfikacji za dobre wyniki sprzedażowe. Organ wyjaśnił, że *„celem konkursu, w odróżnieniu od działań motywacyjnych, nie jest motywowanie jego uczestnika do efektywniejszej pracy, poprawy jej wyników oraz osiągnięcia określonych zysków przez organizatora konkursu.”* W związku z powyższym, organ interpretacyjny wyraził pogląd, iż w sprawie nie znajdzie zastosowania zryczałtowany sposób opodatkowania przewidziany w regulacji art. 30 ust. 1 pkt 2 Ustawy o PODOF. Uzyskiwane w ramach tej akcji nagrody będą stanowiły dla jej uczestników przychód z innych źródeł opodatkowany według skali i zadeklarowany przez uczestników w rocznym rozliczeniu w

oparciu o wystawioną przez organizatora informację PIT-8C.

Agencja złożyła skargę na negatywną interpretację, która została uchylona przez WSA w Warszawie. Organ podatkowy nie dał jednak za wygraną kierując skargę kasacyjną od niekorzystnego wyroku do Naczelnego Sądu Administracyjnego, która została uznana za zasadną.

Sąd kasacyjny podzielił pogląd organu podatkowego przedstawiony w interpretacji, iż nagrody uzyskiwane przez uczestników analizowanego przedsięwzięcia nie stanowią nagród w konkursie, lecz są nagrodami, które mają zachęcić pracowników do bardziej efektywnej pracy. Uwypuklony przez wnioskodawcę element współzawodnictwa, który jest cechą charakterystyczną konkursu, nie będzie w opinii sądu motywował do współzawodnictwa pomiędzy uczestnikami tego „konkursu”, lecz do współzawodnictwa zawodowego, którego celem jest zwiększenie dochodów pracodawcy. Tym samym, NSA uznał, że tego rodzaju przedsięwzięcia nie można uznać za konkursy, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 Ustawy o PODOF.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14.06.2018 r. (sygn. II FSK 1673/16)

> Ustawodawca szykuje rewolucję w opodatkowaniu bonów

Ministerstwo Finansów opublikowało projekt zmian do Ustawy o VAT, których celem jest dostosowanie polskich regulacji do tzw. dyrektywy voucherowej 2016/1065, mającej u swych podstaw zadanie ujednolicenia zasad opodatkowania znaków legitymacyjnych (bonów, voucherów) na obszarze Unii Europejskiej.

W projekcie ustawy nowelizującej, podobnie jak w dyrektywie unijnej, dokonano rozróżnienia na bono jednego przeznaczenia (tj. bono, w przypadku którego miejsce dostawy towarów lub świadczenia usług, których dany bono dotyczy, oraz VAT należny z tytułu tych towarów lub usług są znane w chwili emisji) oraz bono różnego przeznaczenia (tj. bono, inny niż bono jednego przeznaczenia). Te pierwsze mają podlegać opodatkowaniu VAT już w dacie ich emisji (czy też w każdej kolejnej fazie ich transferu), natomiast VAT od bono różnego przeznaczenia powinien zostać pobrany, gdy zostaną dostarczone towary bądź usługi, których dany bono dotyczy. O ile jednak na gruncie dyrektywy 2016/1065 brak realizacji bono różnego przeznaczenia pozostaje obojętny z punktu widzenia obowiązku podatkowego, o tyle polski ustawodawca przewidział opodatkowanie niewykorzystanej wartości bono, jeżeli wynagrodzenie za taki bono zatrzymuje sprzedawca. Na mocy projektowanego przepisu art. 8c Ustawy o VAT wprowadzono zasadę, że w przypadku gdy bono różnego przeznaczenia nie zostanie w całości lub części zrealizowany w terminie ważności tego bono i wynagrodzenie z tego tytułu zostanie zatrzymane, uznaje się, że podatnik, który zatrzymał to wynagrodzenie wyświadczył „usługę gotowości do realizacji dostawy towarów lub świadczenia usług”, których ten bono dotyczy na rzecz ostatniego posiadacza bono. Obowiązek podatkowy dla tego rodzaju usługi ma powstawać z chwilą upływu terminu ważności bono różnego przeznaczenia.

Na mocy przepisów przejściowych, nowe regulacje nie znajdą zastosowania do bono wyemitowanych przed 1 stycznia 2019 r. Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

Projekt ustawy z dnia 26.04.2018 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

> Agencja nie musi fiskalizować przekazywanych nagród

Czynność wydania nagród uczestnikom akcji promocyjnych przez agencję marketingową, które to nagrody są finansowane są środkami zleceniodawcy (tj. klienta agencji), jako odpłatna dostawa towarów oraz jako odpłatne świadczenie usług podlega opodatkowaniu VAT. Tym samym, jeżeli odbiorcą tych nagród są konsumenci, ich wydanie podlega obowiązkowi ewidencjonowania przy zastosowaniu kas rejestrujących. Jednakże, agencja może odstąpić od obowiązku fiskalizacji na podstawie poz. 38 i 39 załącznika do rozporządzenia MF w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących, jeżeli spełnione zostaną łącznie następujące warunki:

- zapłata za towar/usługę musi być dokonana w całości za pośrednictwem poczty, banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej na rachunek bankowy podatnika (w analizowanym przypadku warunek ten został spełniony, gdyż zleceniodawca wpłacał pieniądze za wydane nagrody przelewem na rachunek agencji),
- z ewidencji i dowodów dokumentujących zapłatę musi jednoznacznie wynikać, jakiej konkretnie czynności zapłata dotyczyła i na czym rzecz została dokonana,
- przedmiotem dostawy nie są towary/usługi wymienione w par. 4 wspomnianego rozporządzenia.

Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 17.05.2018 r. (sygn. 0114-KDIP1-3.4012.65.2018.4.ISZ)

Opracowanie

JKDP Kancelaria Doradztwa Podatkowego

Jerzy Kuprianowicz

doradca podatkowy nr wpisu 11980

Dane kontaktowe

ul. Św. Andrzeja Boboli 93 lok. 111

15-649 Białystok

tel.: +48 504-405-304

biuro@jkdp.pl

www.jkdp.pl

Chcesz otrzymywać ten Newsletter na e-mail?

Zapisz się na stronie www.jkdp.pl

Zapraszamy

Przedmiotowy Newsletter ma charakter bezpłatny i jest dostępny dla użytkowników poczty e-mail, którzy potwierdzili chęć otrzymywania Newslettera oraz nie prowadzą działalności konkurencyjnej względem autora niniejszego opracowania (tj. usług doradztwa podatkowego).

Przedstawiona treść Newslettera nie stanowi porady ani opinii podatkowej w rozumieniu ustawy o doradztwie podatkowym.